

Publicerad 2008-02-10 12:41 av Blåklinten

tjoller,

ett löfte om ingenting,

för natten var det vackraste av allt,

den som svettades utanför ditt fönster i gatlyktans varma sken,
imman på glasrutan, bilden av världen utanför
genom springorna i dina persienner
du andades i takt med dina hjärtslag,
i takt med ett löfte om ingenting

det var ju så vackert,
hela världen blåste tysta visor om
ensamma gitarrackord
den där kärleken som alla väntar på
och det där löftet om ingenting

som gjorde dig tryggare än någonsin

så vackert, så vacket

och snön som låg alldeles naken
på den frusna marken
(- nästan lika frusen som jag en gång var)
gnistrade och glittrade så starkt
att jag en mjuk sekund trodde att himlens alla stjärnor
(-du med, älskling)
fallit från sina platser i oändligheten
för att ligga tätt tillsammans i kylan,
utanför mitt fönster
- ett av det underbaraste tecken)

jag kunde nästan känna smaken av det där outgrundliga

så vackert, så vackert

jag tog ett sista andetag, innan ögonlocken föll igen

och jag lovade mig själv

att natten föralltid

skulle vara det vackraste av allt

(ett löfte om ingenting)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåklinten med Poeter.se id #14407 innehar upphovsrätten